

РЕЦЕНЗИЯ

от

доц. д-р Регина Ванчова Далкалъчева

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“,
научна област 8. Изкуства,
професионално направление 8.2. Изобразително изкуство

**НАЦИОНАЛНА ХУДОЖЕСТВЕНА АКАДЕМИЯ,
ФАКУЛТЕТ ЗА ИЗЯЩНИ ИЗКУСТВА,
КАТЕДРА „ГРАФИКА“**

дисертационен труд на тема:

**„Графичното изкуство от началото на ХХІ в. в контекста на китайската
културна стратегия“**

на

Велико Иванов Маринчевски

Научен ръководител: проф. д-р Красимира Коева

Авторът на дисертационния труд е зачислен като докторант в свободна форма на обучение, направление „Б“ към катедра „Графика“ на НХА с Заповед № 0103-У от дата 05.06.2020 г. на основание решение на ФС при ФИИ.

Отчислен е с право на защита пред Научно жури с решение на ФС при ФИИ от заседание на 11.02.2021 г. поради окончателното приключване на докторантския труд, обсъждането и приемането му в специалност „Графика“ (заседание от 29.01.2021 г.), изпълнен индивидуален план, предаден труд и по предложение на катедра „Графика“.

1. Данни за дисертанта

Велико Маринчевски, преподавател – асистент в катедра „Графика“ на НХА и художник с утвърдено име в съвременното българско графично изкуство, е реализирал труда като докторант в свободна форма на обучение към същата Катедра. Приложената към документацията творческа автобиография за работата му в Китай съдържа информация за: осъществени многократни творчески резиденции в Графична база Гуанлан; забележителен брой самостоятелни и участия в международни колективни изложби, между които „Биенале на графиката“ в Гуанлан и Линши „Триенале за екслибрис и малка графика“, Гуанджоу, „Биенале на изящните изкуства“, Пекин; участие в Инициативата за графика „Един пояс, един път“ в Дунхуан, Пекин, София, преподавателска, лекторска и кураторска работа в Тянджин, Гуанджоу, Пекин, Ухан, Музея за графика в Шенджен и др.

2. Обща оценка на труда

Представеният дисертационен труд съдържа 102 с. основен текст, около 5 страници библиография – основно билингвистични китайски издания (на китайски и английски език), 10 страници с интервюта проведени от докторанта, и две приложения: първото – албум от 100 с. снимков материал предимно от личен архив на автора, от архиви на изследваните художествени институции и техните електронни сайтове; второто приложение – албум, който съдържа избрани примери от личното творчество на художника и снимков материал, документиращ работата и художествените му изяви в Китай

Още в началото бих искала да отбележа, че трудът на В. Маринчевски произтича от личния му опит като свидетел, а в някои от случаите като активен участник в процеси и събития, разположени във фокуса на изследването. Този факт обезпечава ясното дефиниране на **обекта и предмета на изследване** (заявени още в самото заглавие на дисертацията), а именно – генерираните в рамките на икономическия възход на Китай културни политики и стратегии, които припознават графичното изкуство като акцентиран „посланик“, осъществяващ съвременните политически, културни, образователни и приятелски контакти и връзки по древния „Път на коприната“, между Китайската народна република, Европа и в частност България. В тази контекстуална рамка авторът удачно, и като естествена нейна част, присъединява и територията на личното си творчество, провокирано и в голяма степен определено от активното му и дългогодишно участие в изследваните процеси и явления, с което напълно изпълнява изискванията към дисертационен труд, разработен по направление „Б“.

Уводният текст определя **целта на изследването** като стремеж то да бъде документ за проследяване на съвременни тенденции в графиката, през свързаните с нея китайски институции и инициативи, както и да систематизира и поднесе в хронологически порядък дейността им. Набелязаните **задачи** са точно дефинирани и показват необходимите стъпки за проучване, установяване, диференциране и синтезиране на цялата необходима територия свързана с темата, която по своята същност е толкова обширна, че авторът напълно основателно отбелязва, че „всяка от главите би могла да се развие и да бъде обект на самостоятелно изследване“.

Заявена е и методологията на изследване: историографски и ретроспективен метод; информативно-аналитичен, статистически-количествен, качествен и доказателствен метод, които са коректно използвани и могат да бъдат проследени в изложението на труда. Хронологическата рамка обхваща първите две десетилетия на XXI в., като изследването е приоритетно насочено към периода от 2007 до 2020 г.

Основната теза на дисертационния труд е съсредоточена в извода, че параметрите и характера на разглежданите културни политики и стратегии на Китай в областта на развитието на съвременното графично изкуство не представляват стремеж

